

КЪМЪ БОГА

Зима зла и мразовита,
Зима страшна и сърдита,
По горитѣ, по полята
Вредѣ криле си тя размѣта.
Боже, Боже, разпрѣсни я,
На далече прогони я!

Ние сме вѣвъ стаи топли,
Ала колко, колко вопли
Има въ тия дни ужасни
Отъ сирацитѣ нещастни!
Боже, Боже, съжали ги,
Като нази затопли ги!

Всѣкога сме ние сити,
И доволни, и честити,
Ала беднитѣ дечица
Сж безъ дрехи, безъ храница!
Боже, Боже, имай грижа
Ти надъ всѣка бедна хижа!

Птиченцата вѣнъ треперятъ,
Търсятъ зрънце да намѣрятъ;
Ний имъ хвърляме трошички,
Но снѣгътъ засипва всичко.
Боже, Боже, спри тазъ хала,
Стига толкозъ е фучала!